

uwzględniać emisję powstałą na skutek wszystkich procesów związanych z transportem, przetwarzaniem oraz wykorzystaniem tego źródła energii. W niektórych wypadkach oznacza to, że założenie o bezemisyjnym charakterze spalania biomasy jest niezgodne z rzeczywistością.

Określając kryteria zrównoważonego wykorzystania biomasy, poza wspomnianą wyżej emisyjnością, należy także uwzględniać fakt, że niektóre formy biomasy mogą zostać wykorzystane na inne cele niż energetyczne, np. na cele konstrukcyjne czy do produkcji przedmiotów użytkowych. Z tych względów na cele energetyczne powinny być w większym stopniu wykorzystywane odpady biomasowe niż sama biomasa.

Określając kryteria wsparcia dla rozwoju danych typów biomasy konieczne jest ponadto zapewnienie, by biomasa była wykorzystywana możliwie blisko miejsca wytworzenia, co redukuje emisje związane z jej transportem.

W celu bardziej zrównoważonego niż dotychczas wykorzystywania biomasy na cele energetyczne pożądane jest:

- **Odejście od współspalania.** Współspalanie biomasy z węglem zyskało szeroką popularność w Polsce na skutek obecnych uregulowań prawnych, w tym wsparcia publicznego oferowanego dla tej technologii oraz z uwagi na istniejącą w Polsce strukturę wytwarzania energii elektrycznej (duże, konwencjonalne jednostki wytwórcze). Zastosowanie technologii współspalania rodzi jednak liczne negatywne konsekwencje natury środowiskowej, społecznej oraz związane z bezpieczeństwem energetycznym kraju. Co do zasady każda biomasa powinna być zagospodarowywana lokalnie, by unikać emisji związanych z transportem. Wyjątkiem od tej zasady jest spalanie biomasy w dużych wysokosprawnych instalacjach, bo wówczas emisje związane z transportem niwelowane są przez lepszą sprawność procesu spalania niż możliwa do uzyskania w małych, lokalnych instalacjach. Powyższe nie dotyczy współspalania, które ze swej istoty jest procesem o niskiej efektywności (odbywa się w kotłach nieprzystosowanych do spalania biomasy). Jednocześnie współspalanie węgla z biomasą obniża żywotność kotłów energetycznych, które do takich warunków nie są przystosowane. Odejście od współspalania biomasy nie oznacza jednak rezygnacji ze współspalania odpadów biomasowych. Należy jednak podkreślić, że proces ten powinien być przeprowadzany w kotłach do tego przystosowanych. [L]
- **Dalsze zwiększenie wykorzystania biomasy lokalnej.** W Polsce 85% biomasy przeznaczonej na cele energetyczne pochodzi z rynku krajowego. Pozostałe 15% jest importowane głównie z kierunków wschodnich, co wiąże się z emisją dwutlenku węgla w czasie transportu. W związku z tym importowana biomasa nie może być uznana za źródło zeroemisyjne. Jednocześnie zwiększenie importu biomasy kosztem wykorzystania lokalnych surowców jest czynnikiem pogarszającym bezpieczeństwo energetyczne Polski. Zmiana w przedmiotowym obszarze musi być związana z modyfikacją systemu wsparcia. [F L]
- **Odejście od spalania drewna pełnowartościowego.** Drewno może być ważnym surowcem w procesie transformacji niskoemisyjnej, jeśli potraktuje się je jako materiał konstrukcyjny lub surowiec dla produktów użytkowych (na przykład mebli). Upowszechnienie przedmiotów codziennego użytku z drewna spowoduje, że zintensyfikuje się proces bezkosztowej sekwestracji CO₂. Spalanie drewna jest zatem nieuzasadnione z ekonomicznego punktu widzenia, a dodatkowo ma negatywne skutki dla przemysłu, który musi więcej płacić za surowiec. Praktycznym następstwem niewystarczającej dostępności drewna na cele

